

יארלנד

להמים את המנהיגים

שחקן ישראלי במדעי 30 שנה

שמעון ישראלי קרא להצגת היחיד החדש שה של אנני יורד בגורדון. אך האמת היא ששמעון יורד בהצגתו על כל המדינה וי רוגי, ונושאים אקטואליים.

מנהיגיה, מותר מהם עפר ואפר, וזוכה בצחוקים מתגלגלים מהקהל.

לאחר האורקסטרה מראשון לציון, התאר מים וסתם יום של חול, ניסה ישראלי שוב את כוחו בהצגת יחיד, הוא מן האמנים הבודדים המסוגלים להחזיק קהל משך ערב שלם, כשהוא על הבמה לבדו. שמעון הוא מלצר במעדון לילה ריק מאורחים, החולם על קריירת של שחקן. הוא קורא לעזרתו שלל דמויות המוכרות היטב מחיי היומיום, מגלם את כולן כאשר בכל פעם הוא שימעון ישראלי אחר, טוב יותר מקודמו. בעליהמישפחה הנוסע בי שבת עם האשה והילדים לטיול-חובה בי כינרת, עם אלפי בעלי-מישפחות דומים לו, מעורר צחוק מהול מרחמים עצמיים מצד הבעלים שבקהל. מוכר העיתון של מחר מעורר מחשבות נוגות על איכות החיים

תיאטרון

בארץ, הקוסם, העולה החדש מרוסיה, בעל המיבטא המיתגולגל והקללות הרוסיות ה-אופייניות, מזכיר את השכן שממול — ואילו השיכור הרוקד טנגו, מזכיר את ה-חטאים הקטנים של כל אחד מהצופים. אין ספק כי הדמות הכובשת ביותר הוא אדון וקס, השומר במויאון-השעווה. ישראלי גומר את חשבונות כולנו עם המנהיגים הפוליטיים של המדינה, או היום, דרך בור בות מוואן-השעווה שאליהן הוא מתייחס כאילו היו אנושיות וגומר עם ההנהגה כשהוא ממיס את הברכות.

חבל רק כי על שמעון ישראלי להתגבר על מיכשולים רבים לאורך ההצגה שלו. הבימוי של שמואל בונים מזכיר לנו ש-בונים היה מביים עוד לפני עשרים ושלר שים שנה, שלושת חברי התיזמורת (אור-גן, גיטרה חשמלית ותופים) היושבים על הבמה, ממש אוסרים בפרצופיהם החמוצים, על הקהל לצחוק לבדיחותיו של ישראלי. למרות כל אלה, כדאי לרדת עם שמעון ישראלי בגורדון. חומר מצויין, שחקן כישי-רוגי, ונושאים אקטואליים.

הדבש של אתי

בראשית היו מועדוני הלילה, אתרי-כך באו הדיסקוטקים, מועדוני-הסטודנטים ו-מועדוני-הג'אז. אתריהם הגיעו בתייהתה, לכל עיר יש בית-התה המפורסם שלה, בירושלים היה זה בהתחלה בית האמנים, אבל הוא ירד, את מקומו תפסה הגלריה הקטנה והיא, כמדומה, ניצחית. פה-יש גם הולכים לבית-התה של יאן, בתל-אביב יש בתייהתה לעשרות, כמעט בכל מרתף ברחובות גורדון, בן-יהודה ודיזנגוף, בקט-עים הסמוכים לגורדון, אפילו לנווה-מגן יש בתייהתה, זה של שאולי ויצמן.

חיפה גילתה את המוסד רק לאחרונה. מועדון ה-120 פתח סניף, וקרא לו בית-תה, אבל אין הבדל בין המועדון לבית-התה שלו, וחבל. אפילו ראשי-העיר, יוסף אלמוגי, נתפס לשיגעון החדש, והורה ל-עוזרו יונה יהב לפתוח בתייהתה עירוני, אבל נראה כי בית התה המקורי ביותר, הוא דווקא זה שנפתח רק לפני שבועות אחדים, ביפו העתיקה, נתי האו. עוד מרבית בתייהתה שכחו כבר את ייעודם המקורי, מצליחים נתי שלומי ואשתו ה-יפהפיה אסתי להגיש מיני תה, אשר כמותם קשה למצוא אפילו באנגליה.

ליד תה היסמין, הנענה, המנתה, האנגלי, הפולני והעיראקי יש לפני ואסתי שני מיני תה אותם אין להשיג בשום מקום אחר. האחד הוא התה המעושן, תה הידוע מאוד באנגליה, ואשר לו ריח של דג מעו-שן או של גבינה שווצית אשר הצברים

מועדונים

מכנים אותה מסריחה. לא מוכרחים להזי-מין, אבל יש רבים שאוהבים אותו. התה האחר הוא המצאה בלעדית, או כמו שאומרים לאחרונה ברדיו-בילבדית — של אסתי שלומי, אסתי, בתייהתה לאבא יקה ואמא מוצא עיראקי, שילבה את ה-אהוב על הוריה ויצרה את תה-הדבש.

זהו תה רותח בעל ארומה חריפה של דבש, עד שנדמה כי גם התה עצמו הוא דיבשי. אסתי מסרבת לגלות את אופן ההכנה. לדבריה, "יש יותר מדי בתייהתה בעיר שרוצים ללמוד את זה." אולם היא מוכנה לספר כי בין מרכיביו שולטים התה ה-אנגלי הטוב (לא משקיות) ותמצית דבש. למי שלא אוהב תה מוכנים להגיש בנתי-האו גם פונץ' קר, ואפילו את ההפך מהתה — הקפה הקר עם גלידה.

אולם נוסף לתה הדבש, יופייה של ה-מארת והחן של יפו העתיקה יש לנתי-האו עוד יתרונות. קימורי הקירות היפוי-איים הטיפוסיים המסויידים לבן משתלבים עם המוסיקה הרוענת, בדרך-כלל קלאסית, ועם בורקאס-הגבינה הפריכים, המוגשים שם.

גם המחירים הם סבירים, קנקניה ובו שני ספלים, מחירו 6 לירות. הפונץ' — 10. והבורקאס — 4.

אך נראה כי ייחודו של המקום הוא דווקא בהיותו פשוט ונעים, לעומת תעשיית-התיירות הממוסחרת של מה שהיה פעם השטח הגדול ביפו וכיום הוא מלכות-לתיירים.

סיני

בלי מאמץ

מאז התנפלו המיסעות הסיניות על ה-מדינה, הפך מאכל הספר-ריבס, עצמות-החזיר הרכות בטעם המזו-מתוק, אחד ה-מאכלים האופנתיים ביותר בארץ.

ואומנם, אפשר ללכת למיסעדה סינית ולקבל בין השאר שלוש עצמות סימליות של חזיר, וללכלך, ואחרי-כך ללקק את ה-ידיים. אך אפשר להזיין, וגם בזול, את הספר-ריבס בבית, ללא מאמץ גדול ומבלי להיות סיני או אפילו טבח מעולה.

את הספר-ריבס עצמם אפשר לקנות כמי-עט אצל כל קצב אשר אינו מקפיד על כשרות-יתר. צריך להקפיד שהן תהיינה רכות ועסיסיות. ספר-ריבס טובים, רכים, מחזיר צעיר אפשר למצוא באיטליה חנוך, מול התחנה המרכזית בהרצליה הישנה, 2 קילוגרם ספר-ריבס הם מעל ומעבר ליכולת הקיבול של 6 אנשים (14 לירות הקילוגרם), אסכי במבט ראשון נראה כאילו אפשר להאכיל בהם גדוד שלם. ראשית יש לרחוץ ולקנות את העצמות

שינוי אפשרי. (תמונה שניה מימין). ג. לאחר-מכן הניחי את ידיך על מות-נייד.

ד. לחצי את הידיים זו לזו, כדי להגמיש את השרירים שמתחת לחזה, והתבונני שוב. (תמונה שלישית מימין).

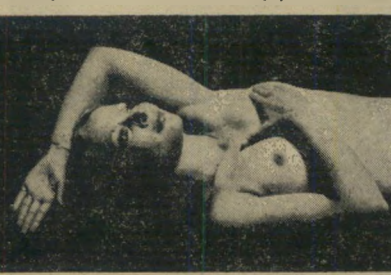
ה. נשים ששדיהן אינם זקופים, תוכלנה אפילו לרכון קדימה ולאפשר לשדיים ל-היחלות הרחק מהגוף, באופן חופשי, כדי שהעור ימתח עוד יותר. אם לא הבחנת בכל שינוי גם לאחר כל התנוחות הללו, את מוכנה לקראת השלב הבא של ה-בדיקה.

ו. מטרתה של טכניקה זו — הגניעה

לאשה

— היא לבדוק בדבר מציאותן של כל תפוחות שהן, על-ידי לחיצת ריקמת עור השד בין האצבעות לבין הצלעות. אם את מיוועת, אבקי קלות את השדיים בטלס קודם שאת מתחילה — קל יותר לבצע את הבדיקה כאשר העור מחליק ברכות בין האצבעות.

הבה נניח שאת מתחילה בשד השמאלי. שיכני פרקדן על הריצפה כשזרועך ה-

איך לגלות את סרטן השד

בלי מיספר דקות בהתבוננות פשוטה ב-שדייך — למעקב אחר מתכונתם של כלי-הדם הנראים-ליעין. לאחר שהתודעת אל צורתם התקינה (הנורמלית), חפשי אחר כל גופות או התכווצויות בלתי-רגילות של העור, או אחר הופעתם של כלי-דם גדולים או רבים יותר (זיכרי, כאשר קיים גידול בלתי-טיבעי, יהיו כלי-הדם באיור זה מורי-חבים בצורה חריגה, ומכאן אף ניכרים יותר). כדי לסייע לך בחיפושים אלה, התייצבי במיספר תנוחות שונות שבכוחן להדגיש את התופעות החריגות העלולות להופיע. (תמונה ראשונה מימין).

ב. מיתחי את זרועותיך גבוה מעל לראשך — מיתחי היטב — והתבונני בכל

תרגיע אותך, וגם תבליט את כלי-הדם, תכליתה של פעולה זו להבטיח, שמתכונתם ופיוורם של כלי-הדם יהיו כפי שהיו בעת הבדיקה האחרונה, על-מנת למנוע הבדלים ניכרים.

א. את הבדיקה יש לערוך מול מראה, באור טוב. עדיף לערכה במצב של ישי-בה, כדי שתוכלי להתרכז במנוחה. כעת

מתלתי-סרטן היא המפחידה ביותר את העולם המודרני. אולם, לפחות על סוג אחד של סרטן — סרטן-השד — ניתן להת-גבר, אם מגלים אותו בזמן. תחנות ל-ביקורת סרטן-השד נפתחו בערים שונות בארץ, וקימת מגמה לזמן אליהן את ה-נשים כולן.

אולם, ניתן לגלות את סימני המחלה, בקלות יחסית, גם על-ידי בדיקה עצמית הנערכת בבית, רצוי לפחות אחת לחוד-שיים.

לפני שאת עורכת את הבדיקה העצמית בגופך, טיבלי באמבטיה חמה. האמבטיה

